

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.II.20.284/2017/5. szám

A Debreceni Ítéltábla a Kövérné dr. Tóth Melinda ügyvéd (cím) által képviselt felperes neve (cím) felperesnek - a ... ügyvezető, majd a fellebbezési eljárásban dr. Baranyi Bertold ügyvéd (cím) által képviselt alperes neve (cím) alperes ellen sajtóhelyreigazítás iránt indított perében az Egri Törvényszék 12.P.21.073/2016/14. számú ítélete ellen az alperes által 17. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét megváltoztatja, a keresetet elutasítja.

Mellőzi az alperes kötelezését perköltség és kereseti illeték megfizetésére és kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 2700 (Kettőezer-hétszáz) Ft áfát tartalmazó 60 700 (Hatvanezer-hétszáz) Ft fellebbezési eljárási költségét.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

Az alperes által üzemeltetett h.....hu internetes sajtótermék weboldalán 2016. október 26-án „cikk címe” című cikk jelent meg. Eszerint **H.** városa egy friss előterjesztés alapján, melyet másnap szentesíthetnek, félmillió forintot küld **u.-i** testvértelepülésének, **B.-nak**, s amellet a **k.-i** település használt lámpatesteket és nyílászárókat is kap **H.-tól**, összesen 320 000 Ft értékben, amit viszont ki kell fizetnie a **b.-nak**.

H. Város Önkormányzatának képviselőtestülete 2016. október 27-én hozott határozataiban döntött arról, hogy **B.** részére 500 000 Ft összegű anyagi támogatást nyújt, valamint 50 db közvilágítási lámpatestet, valamint ajtó-ablak keretet és szárnyakat adományoz mindösszesen bruttó 320 000 Ft értékben.

felperes 2016. november 23-án sajtóhelyreigazítás iránti kérelmet küldött az alperes részére, a címzésben a kft. mellett megjelölve **F. Z.** főszerkesztőt. A tértivevényes küldeményt a címzett nem vette át, a Magyar Posta Zrt. 2016. december 10-én „nem kereste” jelzéssel küldte azt vissza a felperesnek.

A felperes az Egri Törvényszékhez 2016. december 28-án érkezett keresetlevelében helyreigazító nyilatkozat közzétételére kérte kötelezni az alperest.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte arra hivatkozással, hogy a felperes sajtóhelyreigazítás iránti kérelmét nem kapta meg, emiatt a felperes jogszerűen pert nem is indíthatott vele szemben.

Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül a 2016. október 26-i cikkel azonos helyen és szedési móddal tegye közzé az ítélet rendelkező részében megfogalmazott helyreigazító közleményt. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította, az alperest kötelezte a felperes részére 12 700 Ft perköltség és az állam javára 36 000 Ft kereseti illeték megfizetésére.

A határozata indokolásában kifejtette, hogy „A sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól” szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 12. §-ának (1) bekezdése értelmében, ha valakiről bármely médiatartalomban valótlan tényt állítanak, követelheti a médiaszolgáltatótól „A polgári perrendtartásról” szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 342. §-ának (1) bekezdése szerint a közlemény közzétételétől számított 30 napon belül - olyan helyreigazító közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlés mely tényállítása megalapozatlan, s ehhez képest melyek a való tények. Amennyiben a médiaszolgáltató a helyreigazítás közzétételére irányuló kötelezettségét határidőben nem teljesíti, az azt igénylő fél vele szemben a Pp. 343. §-ának (3) bekezdése szerint, 15 napon belül pert indíthat. Rámutatott, hogy a helyreigazítási kérelem előterjesztésére nyitva álló 30 napos határidő anyagi jogi jellegű, így arról, hogy határidőben történt-e a helyreigazítási kérelem előterjesztése, a bíróságnak ítéletében kell döntenie. A Legfelsőbb Bíróság Polgári Kollégiuma PK 13. számú állásfoglalására utalással kiemelte, hogy sajtóhelyreigazítás iránt csak akkor lehet pert indítani, ha a helyreigazítást kérő irat az előírt 30 napos határidőn belül meg is érkezik a sajtószervhez, a határidő elmulasztása esetén nincs lehetőség igazolásra.

Kifejtette, hogy a felperes nem késett el a helyreigazítás iránti kérelme előterjesztésével, mert azt tértivevényes küldeményként 2016. november 24-én az alperesnek címezve postára adta, annak kézbesítését a postai szolgáltató megkísérelte, ezért azt „az alperesi társasághoz jogilag megérkezettnek kell tekinteni”, függetlenül attól, hogy ténylegesen nem vette át a küldeményt, mert azt 2016. december 10-én a posta „nem kereste” jelzéssel küldte vissza a feladónak. A törvényszék ezt a napot tekintette olyan releváns időpontnak, melyben a sajtóhelyreigazítás iránti kérelem kézbesítésének a megkísérlésére sor került. Ehhez képest az alperes az Smtv. 12. §-ának (2) bekezdése értelmében 5 napon belül, azaz 2016. december 15-ig tehetett volna eleget a kérelemnek, ám a felperes által kért helyreigazító közleményt nem jelentette meg. 2016. december 15-hez képest a felperes keresetlevelét az előírt 15 napos határidőn belül benyújtotta a törvényszékhez, ezért azt érdemben kellett elbírálni. Megállapította, hogy az alperes által 2016. október 26-án közölt cikk valótlanul állította azt a tény, hogy az ingóságok ellenértékét **B.** városának ki kell fizetnie, ezzel szemben az a valós tény, hogy azokat **H.** városa ingyenesen ajándékozta testvértelepülésének. Az alperest e valós tényeket közlő helyreigazítás közzétételére kötelezte ítéletében.

A felperes által megfogalmazott helyreigazító közlemény utolsó mondatáról - mely szerint az internetes oldal olvasóit megköveti és ezúton bocsánatukat kéri - megállapította, hogy ezzel a felperes ténylegesen elégtétel adására kéri kötelezni a médiaszolgáltatót, ám ezt sajtóhelyreigazítási perben nem követelheti, ilyen igényét személyiségi joga megsértésének megállapítása iránt indítandó perben terjesztheti elő, de a sajtóhelyreigazítás iránti per azzal nem kapcsolható össze, ebből következően a keresetet részben elutasította.

Az ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben kérte annak megváltoztatását és a kereset teljes elutasítása mellett a felperes költségben való marasztalását. Álláspontja szerint a felperes által kért helyreigazítási közlemény hozzá nem érkezett meg, erre tekintettel pedig a felperes elvesztette jogosultságát arra, hogy a sérelmezett közlés helyreigazítását peres eljárásban kérje.

A felperes ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének indokai alapján történő helybenhagyását indítványozta.

Az ítéletábra erre irányuló fellebbezés hiányában nem érintette az elsőfokú bíróság ítéletének a keresetet részben elutasító rendelkezését a Pp. 253. §-ának (3) bekezdésében írtakra tekintettel.

A fellebbezést az alábbiak szerint találta alaposnak.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helytállóan állapította meg, azonban a perindítás törvényi határidejének betartásával kapcsolatos álláspontjával az ítéletábra nem ért egyet.

Az elsőfokú bíróság által is felhívott PK 13. számú állásfoglalás II. pontja úgy szól, hogy „sajtóhelyreigazítás elrendelése iránt csak akkor lehet pert indítani, ha a helyreigazítást kérő irat az előírt 30 napos határidőn belül megérkezik a sajtószervhez. E határidő elmulasztása esetén nincs lehetőség igazolásra. A perben csak az írásban közölt kérelemben megjelölt tényállítások helyreigazítását lehet kérni”.

Az állásfoglalás e pontjának indokolásában a Legfelsőbb Bíróság kifejtette, hogy „A Polgári Törvénykönyvről” szóló 1959. évi IV. törvény (rég. Ptk.) 79. §-ában meghatározott sajtóhelyreigazítási igény per útján való érvényesítését a törvény a helyreigazításnak meghatározott határidőn belül írásban történő előzetes kéréséhez köti. A Pp. 342. §-ának (1) bekezdése szerint ugyanis a sajtóhelyreigazítást a közlemény megjelenésétől illetőleg a közvetítéstől számított 30 napon belül lehet írásban kérni... Ez a határidő a sajtóhelyreigazításhoz való jog megalapozásával függ össze, ezért a természetét tekintve anyagi jogi határidőnek minősül, számítására a rég. Ptk. rendelkezéseit kell alkalmazni. Az anyagi jogi rendelkezések a késedelem kimentésére, a mulasztás igazolására nem adnak lehetőséget. Az előzetes igényközlés időpontjaként azt a napot kell figyelembe venni, amelyen a helyreigazítást kérő irat a sajtószervhez megérkezett. A sajtószerv ugyanis csak ekkor juthat olyan helyzetbe, hogy helyreigazítási kötelezettségét teljesíteni tudja. Ettől kell számítani a Ptk. 79. §-ának (2) bekezdése szerint a közlésre megszabott határidőt”.

Az állásfoglalásban írtakat a bírói gyakorlat következetesen alkalmazta is, így a BH 1993. évi 159. számú eseti döntésben a bíróság kimondta, hogy „a sajtóhelyreigazítás elrendelése iránt csak akkor lehet pert indítani, ha az igényt érvényesítő, a helyreigazítást előzetesen, írásban, a helyreigazítani kért tényállítások megjelölésével, az előírt 30 napos határidőn belül a sajtószervtől kéri”.

A perbeli esetben a felperes által sérelmezett sajtóközlemény 2016. október 26-án jelent meg.

„A Polgári Törvénykönyvről” szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 8:3. §-ának (1) bekezdése szerint a jognyilatkozat megtételére vagy egyéb magatartás tanúsítására napokban megállapított határidőbe, a kezdőnapot nem kell beleszámítani.

Erre figyelemmel a felperes a helyreigazítást az alperestől 2016. november 25-ig kérhette.

Ahogy az elsőfokú bíróság helytállóan rögzítette, a helyreigazítási kérelmet a felperes 2016. november 24-én tértivevényes küldeményként adta postára, címzettként az alperes mellett megjelölte **F. Z.** főszerkesztőt is. A címzés „A postai szolgáltatások nyújtásának és a hivatalos iratokkal kapcsolatos postai szolgáltatás részletes szabályairól, valamint a postai szolgáltatók általános szerződési feltételeiről és a postai szolgáltatásból kizárt vagy feltételeken szállítható küldeményekről” szóló 335/2012. (XII.4.) Korm. rendelet 10. §-ának (3) bekezdésében írtaknak megfelelő volt, a szerint ugyanis a jogi személy és egyéb szervezet számára címzett küldeménynek tekinthető a küldemény akkor is, ha a címzésben a szervezet neve vagy címe mellett valamely természetes személy neve is fel van tüntetve.

A küldeményt azonban a címzett nem vette át, azt a posta 2016. december 10-én „nem kereste” jelzéssel küldte vissza a feladónak, így kétséget kizáróan megállapítható, hogy a küldemény a sajtószervhez nem érkezett meg, a törvényszék ezzel ellentétes megállapítása téves. A kézbesítési vélelem eljárásjogi intézménye anyagi jogi határidő esetén nem alkalmazható.

A BDT 2013. évi 3039. szám alatt megjelent döntésében a bíróság megállapította, hogy a sajtóhelyreigazítás sajtószervtől való igénylésére nyitva álló 30 napos határidő anyagi jogi jellegű, így a kérelemnek a határidő utolsó napján meg kell érkeznie a médiaszolgáltatóhoz. Amennyiben a fél ezt a határidőt elmulasztja, elveszti az anyagi jogi jogosultságát arra, hogy a sérelmezett közlés tekintetében helyreigazítási igénnyel éljen.

A sajtóhelyreigazítási eljárás szabályrendszerét a perbeli esetre alkalmazandóan az Smtv., és a Pp. tartalmazza. A Pp. 343-346. §-ai foglalják magukban a helyreigazítási kérelem teljesítetlenségének esetére irányadó sajtóhelyreigazítási per szabályait. Ezt megelőzően azonban a Pp. 342. §-ának (1) bekezdése tartalmazza a pert megelőző szakaszra vonatkozó azon szabályt is, amely a helyreigazítási kérelem médiaszolgáltatónál való előterjesztésének 30 napos határidejére vonatkozik. Ezt a szabályt szintén a Pp., mint alapvetően a polgári per eljárási szabályait magában foglaló norma tartalmazza, annak ellenére, hogy ez a sajtóhelyreigazítási eljárásnak nem a peres szakasza. Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság az irányadó bírói gyakorlattal egyezően, hogy a helyreigazítás kérésének 30 napos határideje anyagi jellegű határidő, arra nézve a Pp. egyéb szabályai nem alkalmazhatóak. Az anyagi jogi, az alanyi joghoz kötődő határidő betartásával kapcsolatosan alapvető követelmény, hogy a jogszabályban meghatározott időtartam alatt a kérelemnek a médiaszolgáltatóhoz meg kell érkeznie. Amennyiben a felperes a határidőt elmulasztotta, elveszti azt az anyagi jogi jogosultságát, hogy a helyreigazításra kötelezettel szemben az adott közlés tekintetében helyreigazítási igénnyel éljen. A határidő elmulasztása okával nincs jelentősége.

A kifejtettekre figyelemmel az ítéletábra azt állapította meg, hogy mivel a helyreigazítást kérő irat az alpereshez nem érkezett meg, a felperes sajtóhelyreigazítás iránti keresetét érdemi vizsgálat nélkül el kellett volna utasítani. Ezért az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel érintett részét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján megváltoztatta és a keresetet elutasította.

A pernyertes alperesnek az elsőfokú eljárásban költsége nem merült fel, a fellebbezési eljárás során az alperest jogi képviselő képviselte, akinek munkadíját az ítéletábra „A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről” szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §-ának (3) és (5) bekezdései, valamint 4/A. §-ának (1) bekezdése alapján állapította meg, s annak megfizetésére a felperest kötelezte a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján. Perköltségként számolta el az alperes javára a fellebbezésre lerótt 48 000 Ft fellebbezési illetéket.

A felperes személyes illetékmentessége folytán a per tárgyi illetékfeljegyzési jogos volta következtében le nem rótt kereseti illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a szerint az állam viseli.

D e b r e c e n, 2017. április 6.

Dr. Csiki Péter s.k. a tanács elnöke, Dr. Veszprémy Zoltán s.k. előadó bíró, Dr. Kocsis Ottilia s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

- kiadó -